

Bembeke journal.

Jaargang nummer 18.

Editie 2.

23 oktober 2025

Dag allemaal,

Hier zijn we weer met een bericht uit Bembeke.

Het vorige journal zijn we geëindigd met de mededeling dat Jack van Uden was gearriveerd en rondgeleid, waarna we weer aan het werk zijn gegaan.

De aannemer en de lasser zijn volop aan het werk bij het hostel en het werk vordert uitstekend.

In heel Bembeke en omgeving wordt momenteel volop gewerkt op de akkers, die moeten namelijk klaar gemaakt worden om bij de start van het regenseizoen in november direct mais te kunnen zaaien. Alles handwerk natuurlijk want machines kennen ze hier niet.

Het afgelopen jaar hebben ze gelukkig een uitstekende oogst gehad en dat kun je direct merken. De mensen hebben genoeg te eten en zien er ook allemaal goed uit. Dat is wel eens anders geweest.

Ondanks de enorme inflatie gaat het overigens over het algemeen wat beter. Mensen zijn goed gekleed en je ziet nauwelijks nog iemand op blote voeten. De meesten dragen schoenen, wel niet van de kwaliteit die wij gewend zijn, maar toch,

Wat ons ook opvalt is dat er veel minder grote ontwikkelingsorganisaties actief zijn in het land. Tot voor een paar jaar waren die hier behoorlijk actief, onder andere met het organiseren van veel conferenties over van alles en nog wat. Overigens kun je jezelf afvragen hoe effectief dat was. Het kostte wel handenvol geld en veel hotels ontleenden daar hun bestaan aan. Die hebben het nu duidelijk minder en staan vaak grotendeels leeg.

Jack was ondertussen weer aardig gewend en is op vrijdag naar Mtakataka gereden om Yamikani op te halen van de middelbare school waar deze werkt.

Yamikani is de "sponsorzoon" van Jack, die al sinds de middelbare school en ook later op de universiteit financieel door Jack gesteund wordt en nu als leraar aan een middelbare school werkt.

Momenteel maken ze samen een tocht door Malawi.

Nog een leuke anekdote: Jack heeft veel sportkleding meegebracht en is druk bezig geweest met het weggeven van deze kleding. Je hoeft maar aan een iemand bijvoorbeeld een shirt te geven en de volgende dag staan er 10 op de stoep die ook

graag een shirt willen. Toen de jongen van het eerste shirt terugkwam voor meer, gaf Jack hem wat werk. Tegenover ons huis loopt een zandpad waar veel bladeren en plastic troep ligt. Hij moest de rotzooi opruimen, maar blijkbaar is plastic voor de Malawianen geen rotzooi want hij had keurig netjes alle bladeren weggehaald en al het plastic laten liggen. Toen is Jack maar samen met hem en een grote plastic zak alles gaan opruimen.

Toen wij 20 jaar geleden voor het eerst in Bembeke kwamen, was dat ongeveer tegelijk met 4 zusters van de CMC congregatie uit India.

Op de een of andere manier gaf dat een band die altijd is gebleven en wij altijd een hele goede samenwerking met hen hebben gehad en nu nog steeds hebben.

Om die reden hebben we in de loop van de jaren 2 projecten buiten Bembeke voor hen gedaan.

Een was de bouw en inrichting van een computerlokaal, een naailokaal en een breilokaal voor hun convent in Lilongwe en een was de bouw van een middelbare meisjesschool in Mponela. Omdat het niet echt dicht bij de deur is hebben we deze projecten, ondanks aandringen van de zusters, de laatste jaren niet meer bezocht.

We hadden deze keer besloten om er toch nog maar een keer naar toe te gaan.

Nou dat hebben we geweten. Dinsdag togen we samen met suster Grace als chauffeuse naar Mponela. Een rit van normaal 3 uur, maar omdat de Malawiaanse overheid heeft besloten om alle doorgaande wegen om en in Lilongwe tegelijkertijd en ook grootschalig aan te pakken, werd het een rit van 4,5 uur met buitengewoon veel hobbelen en knotsen en stof eten. Toen we eindelijk aankwamen waren we beiden gebroken.

Ondanks alles werd het toch nog een leuk bezoek. Ze hadden in de aula een welkomst bijeenkomst georganiseerd met enkele toespraakjes en natuurlijk veel zingen en dansen. Aan het eind mochten wij samen ook nog aan 400 meisjes een lolly uitdelen. Rond 5 uur 's-middags naar het Linde hotel om te overnachten. Een mooi, groot en luxe hotel vlak bij de school. Ze hebben er een restaurant waarin plaats is voor zeker 250 gasten. Behalve wij waren er nog 8 gasten en dat was het. De konijnen die vrolijk overal rond huppelden zelfs tot in het restaurant, niet meegerekend, evenmin als alle vogeltjes die in- en uit vlogen. Het eten was er niet minder lekker door en het pilsje was, na bijna 3 weken geheel onthouding, overheerlijk. Zo zie je maar weer, er gebeurt hier altijd wel iets verrassends.

Om 9 uur onder de wol en geslapen als een blok.

Na een heerlijk ontbijt werden we de volgende morgen om half negen weer opgehaald door Grace om verder te gaan met ons bezoek aan het convent in Lilongwe.

Opnieuw 1,5 uur hotsen en knotsen, maar ja een kniesoor die daar op let.

In Lilongwe werden we ook weer begroet met een muzikaal onthaal en mochten we de speciale welkomst cake samen aansnijden en natuurlijk ook proeven, waarna we een uitgebreide rondleiding kregen. Mooi om te zien dat de drie door ons gebouwde en ingerichte lokalen nog steeds volop in gebruik zijn.

Toen wij er ongeveer 5 jaar geleden voor het laatst zijn geweest, waren ze bezig met het bouwen van een gezondheidscentrum. Dat ziet er geweldig uit, alles buitengewoon schoon en netjes en goed ingericht.

De apotheek was goed gevuld met door de overheid geleverde medicijnen. Het viel ons op dat ze veel medicijnen tegen malaria hebben en ook testen.

Hebben we ons beiden natuurlijk maar meteen laten testen op malaria.

Resultaat: allebei brandschoon.

Na een lekkere lunch en een uitgebreid afscheid gingen we weer verder huiswaarts, richting Bembeke.

De weg was tijdens deze laatste rit gelukkig wat beter zodat we er na ongeveer 2,5 uur waren. Onderweg "genietend" van de chauffeurskunst van Grace.

Eigenlijk kent het gaspedaal bij haar maar een stand en dat is plankgas en ze duldt geen enkele auto voor zich. Dat dat af en toe tot behoorlijk heftige inhaalmanoeuvres leidt, neemt ze op de koop toe. Voor ons was dat soms wel billen knijpen en toen we aankwamen in Bembeke waren we opnieuw behoorlijk "uitgeteld".

Helaas moeten we bekennen dat we geen 18 meer zijn, dus Het werd woensdagavond opnieuw niet echt laat.

Het is inmiddels donderdag 23 oktober en na onze tweedaagse reis, vandaag weer fris en fruitig aan de slag. De speelgelegenheid is bijna klaar, nu alleen nog de schommels monteren en plaatsen. Het ziet er leuk uit.

Zo, jullie zijn weer bijgepraat.

Groeten uit Malawi,

Ans en Wil